

[Harald Nielsen.]

andet grundsynspunkt, som jeg godt kan se der kan anføres adskillige gode argumenter for, nemlig det synspunkt, at da hele befolkningen lytter, bør også hele befolkningen have medindflydelse på radiatorvalget. Men konsekvensen af dette standpunkt er naturligvis, at man anviser en form, hvorunder dette kan ske på tilfredsstillende måde.

Jeg tror ikke, den højtærede undervisningsminister har ret i den betragtning, at det kun er de lyttere, der står i en lytterforening, der er virkelig interesserede i radiatorrådets arbejde og radiofonis udsendelser. Det tror jeg er en forkert betragtning. Jeg tror, der er mange, mange udenfor foreningernes kreds, der er lige så interesserede i, hvad radioen sender ud, og hvordan radioen arbejder. Jeg mener slet ikke, at man kan opstille det på den måde, at det kun er dem, der går ind i en forening, man behøver at tage hensyn til. Jeg ved nu ikke, om der i dette høje ting er et udbredt ønske om en ordening på et sådant helt nyt grundlag udfra den betragtning, at hele befolkningen i virkeligheden lytter og derfor også skal have medindflydelse på, hvorledes radiatorrådet skal se ud. Men jeg vil gerne sige, at skulle det være tilfældet, at det er et udbredt synspunkt her i tinget, er jeg, og jeg tror også, jeg kan sige mit parti, villig til en forhandling herom, og jeg personlig tvivler i og for sig ikke om, at man også på dette grundlag kan skabe en ordening, der i hvert tilfælde er bedre end den, vi har.

Det lovforslag, som venstre og konservative i fællesskab har fremsat, og som vi her behandler, bygger imidlertid på en ordening med repræsentanter valgt af de licensbetalende lyttere, en ordening, som jeg synes der kan gives gode grunde for at blive stående ved. Det er dog de licensbetalende lyttere, der skaber det økonomiske grundlag for radiofonien, og jeg har altid syntes, der var noget rimeligt i den tankegang, at stemmeretten bør være forbeholdt dem, der yder noget, hvadenten det nu er lidt eller meget, til det fælles foretagende.

Tungest må det vel i dette tilfælde veje, at det vistnok vil blive meget vanskeligt at bevare lytterforeningernes indflydelse i radiofonien, hvis man forlader ordningen

med lyttervalgte repræsentanter. På det punkt er jeg enig med den højtærede minister; man kan mene om lytterforeningerne, hvad man vil, men man kommer ikke udenom, at de har udført et pionerarbejde på det område, vi her beskæftiger os med, og at de utvivlsomt, som den højtærede minister gjorde opmærksom på, har bidraget til at fremme denne alsidighed, som vi alle er enige om bør kendetegne udsendelserne. Det kunne et radiatorråd udpeget på anden måde utvivlsomt også sikre, men jeg tilføjer det alligevel værdi, at man bibeholder en ordening, der gør det muligt, at der rundt om i landet kan dannes foreninger, som er udtryk for lytterkredses særlige ønsker, og at disse foreninger kan opstille deres kandidater og agitere for deres bestemte krav. Det er efter min opfattelse ingenlunde en dårlig vej til at få tilgodeset berettigede synspunkter, de være sig af landsdelsmæssig eller kulturel karakter.

Derfor mener jeg, at en ordening med lyttervalgte repræsentanter er særdeles brugbar, blot den bliver udformet efter de af os foreslåede principper, og idet jeg iøvrigt henviser til min fremsættelsestale, skal jeg slutte disse mere almindelige bemærkninger med at sige, at det centrale for os er at få gennemført en ordening, hvorefter alle lyttere, der har betalt licens, uden videre får adgang til at stemme ved valgene, samt at man får indført så megen offentlighed i rådets og programudvalgets møder, som må til, for at lytterne kan følge, hvad de af dem valgte repræsentanter foretager sig. Jeg tilføjer, at kan vi ikke finde frem til en bedre ordening på det nuværende grundlag, skulle det imod mine forventninger vise sig helt umuligt at udforme en fornuftig og forsvarlig valgmode for lyttervalg, mener vi, at man må overveje at træffe en nyordening på et helt andet grundlag. Een ting tror jeg at turde sige på venstres vegne, og det tænker jeg også gælder det konservative folkeparti: vi kan ikke med vor gode vilje affinde os med at køre videre i det gamle spor; der må ændringer til.

Efter disse mere almindelige udtalelser skal jeg så gøre nogle ganske få bemærkninger til den tale, som den højtærede minister holdt, og som indeholdt adskillige ting, som jeg fuldtud kan billige, f. eks. om at radioen skal være alsidig, og at